

Iblandt de Begunstigelser, som efter Udkastet ville kunne tilskyde de nye Varehuse, indtages Berettigelsen til at udstede Oplagsbeviser af en særlig Beskaffenhed og med særlig Retsvirkning utvivlsomt den første Blads. Disse Documenter ere bestemte til i Handel og Vandel ganske at træde i Stedet for Varerne selv. Saalænge disse henligge paa Oplaget, ere de undbragne Oplæggerens Naadighed; han kan ifkun sælge eller pantsætte dem ved at sælge eller pantsætte Oplagsbeviset, og ville hans Creditorer lægge Arrest eller Beslag paa dem, maa Rettsforfølgningen ligeledes rettes imod Documentet. Varerne blive saaledes paa en Maade legemliggjorte i Oplagsbeviset paa samme Maade, som et Pengetilgodehavende efter Grundsatningerne i Fred. 9de Februar 1798 legemliggøres i Gjældsbeviset og alene kan overdrages med samme. Hermed er i en kort Sum angivet den retlige Natur af disse Documenter, med hvilke vor Rettsforfatning saaledes her for første Gang gjør Bekjendtskab; de ville komme til at spille samme Rolle for de oplagte Varers Vedkommende, som Connosjementerne forkængst have havt for Varer, der føres over Søen, og ville kunne erholde en ganske lignende Betydning for Omsætningen. Rettigheden til at udstede saadanne Oplagsbeviser er derfor med Føie i Udkastets første Paragraph udbævet som Bevillingens væsentligste Indhold, som særkjendet for de begunstigede Varehuse, hvorved de fornemmelig ville komme til at adskille sig fra Oplagshuse, som ikke igjennem Bevilling have opnaaet en lige Stilling. — Under de omhyggelige Overveielser, som Lovudkastet har været underkastet, har det imidlertid forekommet Udvalget, som om denne vigtige Side af Sagen var holdt i en saadan Almindelighed, at Tanken snarere maatte siges at være antydet end virkelig gennemført.

Det udtales i Lovudkastets første Paragraph, at Bevillingen skal give Oplaget Berettigelse til at udsædige Documenter, hvorved Varerne kunne gøres til Gjenstand for Omsætning uden Overlevering, saaledes at disse Documenter træde istedetfor de i samme omhandlede Varer, og Institutionens Væsen er dermed be-

tegnat. Der synes ikke at kunne levnes Tvivl om, at Udkastet har villet, at Oplagsbeviserne i og for sig skulle være Bærbipapirer, der repræsenterer de oplagte Varer, saaledes at Besiddelsen af Documentet indeholder en Besiddelse af Varerne selv. Men spørges der, hvorledes Udkastet har tænkt sig, at dette Maal skal naaes, hvorledes Oplagsbeviserne i Virkeligheden skulle komme til at spille denne Rolle, saa henviser Paragraphen til de nærmere i Lovudkastet indeholdte Forrifter (§ 1 in fine). Disse give imidlertid paa ingen Maade nogen fyldestgjørende Veiledning i saa Henseende og turde endog lade det staae tvivlsomt, om der overhovedet med den i § 1 omtalte Berettigelse til at udsædige Oplagsbeviser er givet Oplagshusene nogen Rettighed, som ikke allerede maatte flyde af Randslovens almindelige Regler, og som derfor ethvert Varehuus maatte kunne tilegne sig uden særlig Bevilling. Det er fornemmelig Udkastets § 4, hvorpaa det her kommer an. Den bestemmer, at Bestyrelsen under Ansvar til vedkommende Skadelidende alene maa udlevere de oplagte Varer imod Tilbagelevering af de for Varerne udsædige Oplagsbeviser i behørig qvitteret Stand. Den store Betydning af denne Regel lader sig nu vistnok ei heller miskjende; den stiller Oplagsbeviserne paa lige Fod med egentlige Gjældsbreve og gjør det saaledes aldeles utvivlsomt, at Bestyrelsen staaer Besidderen af Beviset til Ansvar og ikke kan undslaae sig for at give Erstatning, om den end i nok saa god Tro har udleveret Varerne til den oprindelige Oplægger og modtaget Qvittering af ham. Oplagsbeviset er med andre Ord ganske stillet ind under Grundsatningerne i Fred. 9de Febr. 1798. Men om end det praktiske Behov i Almindelighed vil være fyldestgjort herved, og Lovudkastets Motiver (ad § 4 Pag 7) i visse Maader kunne have Ret i, at den Forpligtelse, der efter denne Paragraph paahviler Bestyrelsen, til ikke at udlevere Varerne uden mod Oplagsbevisets Tilbagelevering, danner den egentlige Kjerne i det hele System og under Forudsætning af, at der gives tilstrækkelig Garanti for dens Overholdelse, gjør det muligt at lade Bevisets Overdragelse træde istedetfor Varernes Overleverelse, saa er det dog af sig selv ganske